ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ Κ.Δ.Α. 85 ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΕΛΛΑΣ
ΓΑΚ ΑΡΧΕΙΑ Ν. ΚΛΡΑΙΤΣΑΣ ΔΩΡΕΑ ΑΡΧΕΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΙΩΑΝΝΟΥ 2016

«ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ - PORTE - PAYE»

ΦΡΑΓΜΑ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΕΔΡΑ: Σατωβριάνδου 29 - 104 31 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 5243.955 — Συντάσσεται από Επιτροπή

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΤΟΣ 17ο ★ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1994 ★ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 197 ★ ΠΡΩΤΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Ομιλία του καθηγητού

ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ. ΜΗΛΙΤΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Αιδεσιμώτατε,
Κύριε πρόεδρε,
Κύριε διοικητά,
Αγαπητοί συνάδελφοι και μαθητές,
Κυρίες και κύριοι.

Η ιστορία χάρισε στο έθνος μας απαράμιλλη δόξα για τον ηρωισμό και το μεγαλείο του ώστε κανένας άλλος λαός να μη μπορεί να συγκριθεί μ' αυτό. Ο λαός μας έχει ακτινοβολήσει κατά τη μακραίωνη ιστορία του τόσες ασύγκριτες στιγμές δόξας υπεραμυνόμενος τα δίκαιά του ώστε αυτό να θεωρείται αυτονόητο και συνηθισμένο και να παραγνωρίζεται η εθνική και παιδαγωγική του σημασία. Μια τέτοια στιγμή δόξας, από την οποία πολλά μπορούμε αντλώντας να διδαχτούμε είναι και η σημερινή ιερή επέτειος του έπους του 1940. Τη μέρα αυτή κάθε Έλληνας πρέπει να τη γιορτάζει με εσωτερική προετοιμασία, η οποία δεν είναι παρά η αναδρομή στις ρίζες του Ελληνισμού, στις αξίες και τα ιδανικά του. Η σημερινή μέρα είναι μια αναβάπτιση στο πνεύμα του 40 που μας καταξιώνει να λάβουμε τη σκυτάλη από τους ένδοξους μας προγόνους και να οδηγήσουμε το έθνος μας σε ακόμη μεγαλύτερες δόξες.

Η ιστορία μας βεβαιώνει ότι ο λαός μας έχει κληθεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στον παγκόσμιο στίβο, πράγμα που οφείλεται στις ανεξίτηλες αξίες των Ελλήνων. Οι αξίες αυτές είναι η φλογερή τους φιλοπατρία! Ο πόθος για τη λευτεριά, ο σεβασμός στα δικαιώματα των λαών, η πίστη στη θρησκεία μας και η προσήλωση στην οικογένεια. Χωρίς τις παραπάνω αξίες δε θα επιβιώναμε σαν έθνος μέσα από τις αντιξοότητες που διήλθαμε κατά τη διάρκεια της τρισχιλιετούς μας ιστορίας, αλλά θα είχαμε ακολουθήσει το μοιραίο δρόμο της εξαφάνισης, όπως άλλοι λαοί πριν από μας!. Με γνώμονα τις αξίες αυτές, συνεχίσαμε την ύπαρξή μας στο ιστορικό προσκήνιο, για να μπορέσουμε να πούμε το ιστορικό ΟΧΙ στους Ιταλούς στις 28 Οκτωβρίου 1940, όταν ο Ιταλός πρεσβευτής Γκράτσι ζητάει τελεσιγραφικώς από τον Έλληνα Πρωθυπουργό τη διέλευση των Ιταλικών δυνάμεων μέσα από Ελληνικό έδαφος. Το ΟΧΙ αυτό υπήρξε ένα βαθύτερο σύμβολο αντίστασης στον Ιταλικό φασισμό και στον Γερμανικό Ναζισμό μήνες αργότερα. Δε θα ήθελα να σας κουράσω με τα ιστορικά γεγονότα των ένδοξων αλλά και τραγικών εκείνων ημερών. Οι μεγαλύτεροι τα ζήσατε προσωπικά, ενώ εμείς οι νεότεροι τα διδαχθήκαμε από σας. Αυτό που θέλω σήμερα να τονίσω ιδιαίτερα είναι το ηρωικό 40 πρέπει να γίνει πηγή διδαχής και καθοδήγησης προς ένα μέλλον, όπου ελοχεύουν αμέτρητοι κίνδυνοι για την εθνική μας ακεραιότητα και δη την ίδια την ύπαρξή μας. Είναι γνωστό ότι από παντού μας περιστοιχίζουν εχθροί ώστε η ειρηνική μας χώρα να είναι σαν αρνί ανάμεσα σε πεινασμένους λύκους. Παρόλο που οι Έλληνες καταβάλλουμε και εξαντλούμε κάθε ειρηνική προσπάθεια για συνύπαρξη και καλή γειτονιά με τους όμορους λαούς, αυτοί εξακολουθούν να μας προκαλούν ιταμώς διεκδικώντας τα εδάφη μας. Δυστυχώς σ' αυτό έχουν και την υποστήριξη των μεγάλων του κόσμου, οι οποίοι φαίνεται να μην έχουν αναγνωρίσει την εκατόμβη του λαού μας στο βωμό όχι μόνο της δικής μας λευτεριάς αλλά και ολοκλήρου της Ευρώπης. Δεν πρέπει να παραγνωριστεί το γεγονός ότι, αν δεν θυσίαζαν οι Έλληνες στο Νότο και οι Σοβιετικοί στην Ανατολή εκατομμύρια ψυχές, ίσως να μη γινόταν ποτέ η απόβαση των Συμμάχων στη Νορμανδία και κατά συνέπεια η απελευθέρωση της Ευρώπης. Αντί για ευγνωμοσύνη οι Σύμμαχοί μας δίνουν αμέτρητες πίκρες τώρα! Εμείς, όμως, αν και αβοήθητοι μπορούμε να σταθούμε στα πόδια μας και να υπερασπιστούμε τα δίκαιά μας με τον ένδοξο στρατό μας. Γι' αυτό είμαστε άρτια εξοπλισμένοι υλικά και ηθικά έτσι που να μας φοβούνται οι άπληστοι γείτονές μας.

Το 40 επίσης πρέπει να αποτελέσει και απαρχή προβλη

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Ελεύθερο βήμα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Του προέδρου Κοινότητος Μεσενικόλα κ. Απ. Γ. Σταφυλά

Πριν 4 χρόνια, μετά τη μεγάλη νίκη του συνδυασμού μας, δεσμευτήκαμε για 3 πράγματα.

Το ένα ήταν ,ότι αυτή η Κοινοτική αρχή θα υπηρετεί όλους ανεξαιρέτως τους Μεσενικολίτες, με ήθος, με εντιμότητα και με ακάματη εργασία.

Το άλλο ήταν, ότι μερικές λειτουργίες έπρεπε άμεσα να τεθούν στη διάθεση των κατοίκων. Το νερό, η καθαριότητα ,η αποχέτευση κ.λπ. Όλοι θυμούνται την «ύδρευση» πριν από τότε. Μία ώρα την ημέρα νερό!

Το τρίτο ήταν η κατασκευή διαφόρων έργων που θα άλλαζαν, επιτέλους, την όψη της Κοινότητος.

Ύστερα από 4 χρόνια, προχθές, παρουσιαστήκαμε μπροστά στους Μεσενικολίτες, υπερήφανοι, ότι εκπληρώσαμε και τις τρεις δεσμεύσεις μας. Και η πλειοψηφία που μας έδωσαν, αυτή τη φορά ήταν σαρωτική.

Δεν πράκειται εδώ να υποσχεθούμε. Η πολιτεία μας στην 4ετία που πέρασε, αποτελεί εγγύηση για την 4ετία που αρχίζει. Υποσχόμαστε οι παλαιοί και οι νέοι Κοινοτικοί Σύμβουλοι του Συνδυασμού μας αδιάκοπη εργατικότητα και επιμονή για τα μεγάλα θέματα που δρομολογήθηκαν μεν, αλλά δεν τελείωσαν, όπως η επέκταση του οικισμού, ο νέος δρόμος (ανατολική παραλίμνια) (κάτω από το Μορφοβούνι, πάνω από το Μεσενικόλα, Διάσελο - Κορώνα - Τσαρδάκι - Λαμπερό) η συμπλήρωση της ύδρευσης και αποχέτευσης, το οδικό δίκτυο στα αμπέλια κ.λπ. κ.λπ.

Υπήρχαν, βέβαια, στους 800 ψηφίσαντες και 111 λευκά ψηφοδέλτια. Αυτά σαφώς είναι εναντίον μας. Είναι μικρό μέρος ψηφοδελτίων των Κ.Κ. και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κυρίως ρομαντικών ή δογματικών. Το αντιλαμβανόμαστε, το κατανοούμε και, αν θέλετε, το τιμούμε.

Στα 111 άμως αυτά λευκά ψηφοδέλτια συμπεριλαμ

● (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ 2)

Α. ΤΑ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
Β. ΤΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ '21
Γ. ΤΑ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΠΟΧΗΣ

● **ΣΥΝΕΧΕΙΑ**
από το προηγούμενο

6. Η Αθήνα κυβερνήθηκε από δημοκρατικό πολίτευμα μέχρι τη λήξη του πελοποννησιακού πολέμου, οπότε ο Σπαρτιάτης ναύαρχος Λύσανδρος μετά την ήττα των Αθηναίων, εγκαθίδρυσε ή μάλλον αποκατέστησε το απολυταρχικό πολίτευμα. Οι τετρακόσιοι, που κατέλαβαν την αρχή γκρέμισαν τα μικρά τείχη του Πειραιά αφού στην εξουσία εγκαθίδρυσαν τυραννικό πολίτευμα. Να τι γράφει σχετικά ο Θουκυδίδης (Θουκυδίδου, «Ιστορία Πελοπ. Πολέμου» κατά μετάφραση Ελ. Βενιζέλου 6'103) για τη διαφορά της δημοκρατίας από

Του ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΑΔΑΜΟΥ, Συντ. Δικηγόρου

την ολιγαρχία: «Θα είπουν τινές, ότι η δημοκρατία ούτε συνετόν ούτε δίκαιον πολίτευμα είναι και ότι οι έχοντες χρήματα είναι ικανώτεροι, όπως κυβερνούν άριστα. Αλλ' εγώ ισχυρίζομαι πρώτον μεν ότι το όνομα ιδημοκρατία περιλαμβάνει το σύνολον του λαού, ενώ η ολιγαρχία μέρος

●► (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 2)

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Το ιστορικό μιας απρόκλητης επίθεσης

Του ΧΡΗΣΤΟΥ Ν. ΨΑΡΡΑ

Στην Κηφισιά, σ' ένα σταυροδρόμι, που ήταν καλά ησκιωμένο, από μεγάλα πεύκα που γέρνουν πάνω σε ροδοδάφνες, γωνία Κεφαλληνίας και Δαγκλή, βρίσκεται μιά διώροφη, βίλλα, σταχτιά, με παράθυρα βυζαντινού ρυθμού, μέσα σε κήπο. Η όψη της βίλλας, παλαιϊκή, δεν έχει τίποτα το αξιοπρόσεχτο, τίποτα άλλο από μιάν αρχοντιά, όμως λίγο κουρασμένη. Η πόρτα του κήπου, σιδερένια, δίφυλλη, βρίσκεται σε κοφτή γωνία και βγαίνει στο πεζοδρόμιο.

Εκεί, στις τρεις παρά δέκα το πρωί της 28ης Οκτωβρίου 1940, μέσα στη νύχτα, ήρθε και σταμάτησε ένα αυτοκίνητο του Διπλωματικού Σώματος. Ο σκοπός χωροφύλακας διέκρινε μέσα τρεις άντρες. Ο ένας απ' αυτούς βγήκε, του μίλησε ελληνικά, εξήγησε πως ο πρεσβευτής της Ιταλίας ζητούσε να ιδεί τον τότε Πρόεδρο της Κυβερνήσεως. Είχε να του κάνει, είπε, μιάν υπερεπείγουσα ανακοίνωση. Ο σκοπός χτύπησε το ηλεκτρικό κουδούνι της σκοπιάς του και ειδοποίησε το σπίτι. Κοιμόνταν όλοι. Στη βαθειά γαλήνη της νύχτας, μακρυά κάπου, ακούγονταν να γαυγίζει ένα σκυλί...

Ο ακόλουθος, που ξύπνησε πρώτος και πήγε να ειδοποιήσει τον Ιωάννη Μεταξά, δεν είχε ξεχωρίσει στο σκοτάδι τα χρώματα της σημασίας του αυτοκινήτου. Είχε κι αυτή λουρίδες κάθετες και τη νόμισε για γαλλική. Είπε, λοιπόν, στον πρωθυπουργό πως τον ζητάει ο πρεσβευτής της Γαλλίας. Απορρημένος ο Μεταξάς για το ασυνήθιστο της ώρας, έρριξε πάνω στο νυχτικό του, πρόχειρα, ένα επανω

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 2)

Η Ελλάδα του 1940-1944

Του ΘΩΜΑ ΜΑΛΑΜΙΤΣΗ

(Η δράσης των Ελλήνων αν ταρτών ήλλαξε το ρούν της Ιστορίας, η ανατίναξης της Γέφυρας του Γοργοποτάμου συνε τέλεσε κατά 80ο) ο εις την νίκην των συμμάχων εις την Αφρικήν) .

ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΟΥΙΛΣΩΝ

«....Κάθε Έλληνι που συνε χίζει τον αγώνα κατά των κατακτητών είναι αντάξιος των παραδόσεων που μας εκληροδότησεν ο πολιτισμός των προγόνων του...».

ΑΙΖΕΝΧΑΟΥΕΡ 3-1-1944

Όταν στις 3 Σεπτεμβρίου ύστερα από εισβολή των Γερμανικών στρατευμάτων στην Πολωνία, η Μεγάλη Βρεταννία και η Γαλλία κύρηξαν τον πόλεμο κατά της Γερμανίας,, ουδείς εφαντάζετο ότι η Γερμανία του Χίτλερ, κατά την άθλια οικονομική κατάσταση και τους στρατιωτικούς περιορισμούς που την είχαν επιβάλλει, δια της συνθήκης των Βερσαλιών, αι νικήτριαι δυνάμεις της Αντάντ, θα μπορούσε να ανορθωθεί ταχέως και ν' αναλάβει την διεξαγωγή ενός παγκοσμίου πολέμου δια την κατάκτηση ολοκλήρου της Ευρώπης. Κι όμως εννέα σχεδόν μήνες μετά την κήρυξη του πολέμου, στις 12 Μαΐου οι Γερμανοί διέσπασαν το Γαλλικό Μέτωπο στο Σεδάν απ' όπου κατόπιν τα γεγονότα εξελίχθηκαν ραγδαία. Στις 29 Μαΐου τα Βρεταννικά στρατεύματα αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την Δουνγκέρκη, με μεγάλες απώλειες. Η κατάσταση παρουσιάζεται τόσο πολύ σκοτεινή για τους συμμάχους ώστε να νομίζει κανείς τα πάντα τελειωμένα Γαλλία, Βέλγιο, Ολλανδία, Νορβηγία, βρίσκονται υπό την κατοχή Γερμανικών στρατευμάτων.

Στις 10 Ιουνίου 1940 η Ιταλία του Φασίστα Μουσολίνι, νομίζοντας τον πόλεμο τελειωμένο υπέρ του Χίτλερ, σπεύδει να ταχθεί κατά των συμμάχων. Ο Χιτλερισμός προετοιμάζεται πυρετωδώς και φθάνει προ των πυλών της Αγγλίας. Στις 8 Αυγούστου ο Χίτλερ εξαπολύει κατά του Λονδίνου τις πλέον μεγαλύτερες αεροπορικές του επιθέσεις για να λυγίσει τον Βρεταννικό λαό και συγκεντρώνει στρατεύματα στις ακτές της Μάνχης για να εισβάλει στην Αγγλία. Από την άνοιξη ως το καλοκαίρι του 1941

☆ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2 σελ.)

Το ιστορικό μιας απρόβλεπτης επίθεσης

● (ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 1)

φόρι, κατέβηκε στον κήπο και πήγε να κοιτάξει από την πλαϊνή πόρτα, της οδού Κεφαλληνίας. Τότε αναγνώρισε τον Γκράτσι. Κατάλαβε. Η ώρα είχε σημάνει το ρολόϊ της Ιστορίας...

Ο Γκράτσι, όταν επρόκειτο να ξεκινήσουν από την Αθήνα, για να μην προκαλέσει την προσοχή έστω και σε ώρα τόσο προχωρημένη είχε σκεφτεί να μην πάρουν το μεγάλο, πρεσβευτικό αυτοκίνητο. Είχε διαλέξει το λιγότερο θεαματικό του Στρατιωτικού ακόλουθου. Οδηγούσε ο ίδιος ο Ακόλουθος, με πλάϊ του το διερμηνέα της Πρεσβείας, τον Ντεσάντο, έναν αλβανό από χρόνια εγκατεστημένο στην Αθήνα, χρήσιμο για συνεννόηση με το σκοπό. Ο Μεταξάς έδωσε το χέρι του στον Γκράτσι και είπε στο χωροφύλακα ν' αφήσει ελεύθερη τη διάβαση.

Ο Στρατιωτικός Ακόλουθος με το διερμηνέα έμειναν στο δρόμο, ο πρωθυπουργός με τον πρεσβευτή πέρασαν την πόρτα της υπηρεσίας κι ανέβηκαν στο σπίτι. Μπήκαν σ' ένα σαλονάκι με πολύ απλή επίπλωση, στο πρώτο πάτωμα, κάθησαν. Δίχως άλλο προοίμιο, ο Γκράτσι δήλωσε, μιλώντας γαλλικά, πως η κυβέρνησή του τον έχει επιφορτίσει να επιδώσει μίαν επείγουσα ανακοίνωση.

Κι έδωκε το τελεσίγραφο.

Ο Ιωάννης Μεταξάς άρχισε να το διαβάζει.

Ο Γκράτσι, στο βιβλίο του, το γραμμένο, είναι αλήθεια, με έντονο —αν και καθυστερημένο— αίσθημα ντροπής για τη συμπεριφορά των ανθρώπων που κυβερνούσαν τότε τη χώρα του, λέει πως τα χέρια του Μεταξά, καθώς κρατούσε το τελεσίγραφο, ελαφρότρεμαν, συγκινημένα και τα μάτια του, πίσω από τα γυαλιά ήταν υγρά. Αυτό, εξηγεί ο Γκράτσι, συνέβαινε πάντα στο Μεταξά όταν ήταν συγκινημένος.

Η στιγμή, πραγματικά, ήταν δραματική κι επίσημη. Το βάρος της ευθύνης απέναντι στην Ιστορία, στο Έθνος, στις παραδόσεις του, θα μπορούσε να λυγίσει πολύ πιο δυνατούς ώμους. Αν ειπωθεί, προς τιμήν του Μεταξά, ότι δεν λύγισε τους δικούς του. Είναι ολοφάνερο πως μέσα στη συνείδησή του μιλούσε εκείνη την ώρα κάτι πέρα από την πρακτική φρόνηση και τον πολιτικό ρεαλισμό. Μέσα στη νύχτα, στο σαλονάκι αυτό που βρισκόταν μόνος του υπόλογος απέναντι στην Ελλάδα, εντολοδόχος της ο Μεταξάς άκουσε μέσα στο αίμα του τη βαθειά φωνή της εθνικής ψυχής. Όταν αποδιάβασε το κείμενο, σήκωσε τα μάτια του, κοίταξε καλά τον πρεσβευτή και με φωνή συγκινημένη, αλλά σταθερή, είπε:

ALORS, C'EST LA GUERRE (= ώστε λοιπόν, πόλεμος).

Ταραγμένος ο Γκράτσι, προσπάθησε να μετριάσει την εντύπωση, να εξηγήσει... Ισχυρίστηκε ότι αυτό δεν ήταν καθόλου απαραίτητο. Η ιταλική κυβέρνηση, απεναντίας, είχε την ελπίδα πως η ελληνική θ' απαδεχόταν αυτά που της ζητούσε η διακοίνωση, και θ' άφηνε να μπουν τα ιταλικά στρατεύματα στο ελληνικό έδαφος. Η κίνησή τους θα άρχιζε στις 6 το πρωί.

Αυτό δεν μπορεί να γίνει είπε ο Μεταξάς. Και πως φαντάζοσαστε, ακόμα κι αν είχα τυχόν την πρόθεση να συγκατατεθώ, πράγμα που αποκλείεται εκ προοιμίου, ότι θα προλάβαινα, τη νύχτα, μέσα σε τρεις ώρες, να ξυπνήσω το Βασιλιά, να καλέσω τον Υπουργό των Στρατιωτικών, *τον Αρχηγό του Επιτελείου να θέσω σε κίνηση όλες τις* τηλεγραφικές υπηρεσίες του Στρατού, να δώσω στα τμήματα των συνόρων τις αναγκαίες οδηγίες.

Το υποκριτικό και βάναυσο αδιέξοδο, που ήταν και ο αντικειμενικός σκοπός του τελεσιγράφου, υπογραμμιζόταν από τον Έλληνα πρωθυπουργό, για να γίνει κατάφωρη η κακοπιστία εκείνων που το συνέταξαν. Ο Γκράτσι εκτεθειμένος άσχημα, δοκίμασε να παρατηρήσει πως το πράγμα δεν του φαινόταν και τόσο αδύνατο και επεχείρησε να υποδείξει διέξοδα...

Και ποιά είναι αυτά τα στρατηγικά σημεία που θέλει να καταλάβει η κυβέρνησή σας, ρώτησε ο Μεταξάς.

Δεν έχω την παραμικρή ιδέα, Εξοχώτατε. Δεν μ' έχουν πληροφορήσει τίποτα σχετικώς.

Ώστε βλέπετε πως πρόκειται για πόλεμο. Η ευθύνη θα βαρύνει αποκλειστικά την ιταλική κυβέρνηση. Ήξερε, κάλλιστα, πως το μόνο που επιθυμούσε η Ελλάδα ήταν να παραμείνει ουδέτερη. Ήξερε όμως επίσης και πως είμασταν αποφασισμένοι να υπερασπίσουμε, απέναντι σ' οποιονδήποτε, το εθνικό μας έδαφος.

Ο Γκράτσι σηκώθηκε.

Διατηρώ την ελπίδα, είπε, πως θα λάβετε υπ' όψη σας τη διαβεβαίωση της διακοινώσεως, ότι η ιταλική κυβέρνηση δεν επιβουλεύεται τα κυριαρχικά δικαιώματα και την ανεξαρτησία της Ελλάδος. Θα περιμένω την απάντησή σας ως τις έξη, στην πρεσβεία.

Ο Μεταξάς δεν αποκρίθηκε. Με αξιοπρέπεια άφησε τον πρεσβευτή να καταλάβει πως η συνομιλία είχε τελειώσει. Μόνο στην πόρτα του κήπου, κάτω στο κατώφλι που είχαν δρασκελίσει, μπαίνοντας, ένα τέταρτο της ώρας πριν, είπε με βαρειά φωνή:

VOUS ETES LES PLUS FORTS (= έχετε τη δύναμη με το μέρος σας).

Τότε ο Γκράτσι ένιωσε ντροπιασμένος. Η αναν δρία που του είχαν αναθέσει να τελειώσει, του ανέβηκε μονομιάς στο πρόσωπο. Ο ηλικιωμένος άνθρωπος, που στεκόταν εκεί μπροστά του, και το Έθνος του, είχαν προτιμήσει, την υπέρτατη τούτη στιγμή, την οδό της θυσίας παρά την ατίμωση. Μ' ευλάβεια υποκλίθηκε μπροστά στον Έλληνα Πρωθυπουργό κι έφυγε με το κεφάλι σκυμμένο.

Ήταν η ώρα τρεις και τέταρτο και σε διόμισι, περίπου ώρες, έπρεπε ν' αρχίσει η εισβολή. Κι ύστερα;

Κι ύστερα από λίγο, ξημερώματα, μετά το «ίτε ω παίδες Ελλήνων...» του Αισχύλου, που ακούστηκε σαν απόηχος από τις αθάνατες ψυχές των Κολοκοτρώνηδων και των Παπαφλεσσαίων και των Μαυρομιχάληδων και των Καραϊσκάκηδων και των Μποτσαραίων, ήχησαν οι στίχοι του θρυλικού ποιητή, του πρύτανη των ποιητών μας: «Δεν έχω λόγο να σας πω) παρά μονάχα ένα) μεθύστε από τ' αθάνατο) κρασί του Εικοσιένα...».

28η Οκτωβρίου 1940

● (ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 1)

ματισμού για την αντιμετώπιση άλλων εχθρών, πολύ πιο ύπουλων γιατί δεν γίνονται απτοί. Τέτοιοι είναι η κρίση και καπάρρευση των αξιών και των ιδανικών, πράγμα που αποτελεί *πανάρχαιο φαινόμενο. Δε πούμε λοιπόν ΟΧΙ στο Νεοφασισμό* της νέας Γερμανίας, που ωθεί τους νέους σε μια νέα μορφή ανηθικότητας. ΟΧΙ επίσης στον εύκολο πλουτισμό και στον ευδαιμονισμό. Ο ΟΧΙ στην τρυφηλότητα και στις ευτελείς απολαύσεις. ΟΧΙ στην ευνοιοκρατία και νεποτισμό, που οδηγούν στην αδιαφορία φυγοπονία και ευθυνοφοβία. Τέλος ΟΧΙ στα ναρκωτικά, την πορνογραφία και την ανηθικότητα που υποβιβάζουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Για την επανάκτηση των χαμένων αξιών, χρειαζόμαστε μια υγιή και στοιβαρή εθνική παιδεία, η οποία με τα νάματα της Ελληνορθοδοξίας θα μας οδηγήσει προς ένα ελπιδοφόρο μέλλον.

Κύριες και κύριοι, είμαι αισιόδοξος για το μέλλον της πατρίδας μας. Μέχρι τώρα ο λαός μας άντεξε και θα αντέξει, *γιατί η Ελλάδα σύμφωνα* με τον νομπελίστα ποιητή μας Οδυσσέα Ελύτη «είναι καμωμένη από μαύρη πέτρα και από όνειρο» έχει γρανιτένια αντοχή και μεγαλουργεί μέσα από τα ιδανικά και τις αξίες της!. Γι' αυτό όταν οι νέοι μας κληθούν να υπερασπιστούν το πάτριο έδαφος και τα αθάνατα ιδανικά μας, τότε γάστε σίγουροι ότι θα τιμωρήσουν αμείλικτα εκείνους που θα θελήσουν να παραβιάσουν την άγια χώρα μας. Αυτά έχει να μας διδάξει το ένδοξο ΟΧΙ.

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

● (ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελ.)

βάνονται και 20 έως 30 που έπεσαν από τρεις - τέσσερες πολιτικά φαιδρούς, κυριολεκτικά φαντάσματα του παρελθόντος, που προσπάθησαν, με ιδιοτέλεια, να συμπήξουν ανεπιτυχώς ετερόκλητες συμμαχίες και να παρεμποδίσουν τον οδοστρωτήρα του συνδυασμού μας. Τέθηκαν οριστικά στο περιθώριο και όχι μόνο. Έγιναν και καταγέλαστοι.

Τώρα οι Μεσενικολίτες, ενωμένοι όσο ποτέ, περήφανοι και αποφασισμένοι μπροστά, με βήμα ταχύ.

Μαζί, χέρι - χέρι, στις χαρές και στις λύπες, θα κάνουμε έναν Μεσενικόλα όπως αξίζει στους κατοίκους του.

Θέλουμε από βάθους καρδίας να σας ευχαριστήσουμε.

Αισθανόμαστε την τιμή, αλλά και την βαριά ευθύνη αυτής της σαρωτικής ψήφου που μας δώσατε.

Νιώθουμε περήφανοι, γι' αυτή την ιδιότητα του Μεσενικολίτη, του συγχωριανού, την θεωρούμε κορυφαία, ισοπεδωτική κάθε άλλης ιδιότητος.

Σας ευχαριστούμε
ΑΠ. Γ. ΣΤΑΦΥΛΑΣ
Πρόεδρος
ΧΡ. Σ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ
ΑΛΚ. Δ. ΜΗΛΙΤΣΗΣ
ΣΩΚΡ. Κ. ΜΙΑΡΙΤΗΣ
ΔΗΜ. Α. ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ
ΔΗΜ. Γ. ΣΤΥΛΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΕΥΘ. Α. ΧΑΛΚΙΑΣ
Κοινοτικοί Σύμβουλοι

ΤΑ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

● (ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 1)

μόνον αυτού, και δεύτερον οι μεν πλούσιοι είναι άριστοι φύλακες του δημοσίου ταμείου, οι συνετοί άριστοι σύμβουλοι, και οι πολλοί αφού ακούσουν συζητούμενον ζήτημά τι, άριστοι κριταί και ότι εκάστη των τάξεων τούτων και όλοι ομού απολαύουν ίσων δικαιωμάτων υπό δημοκρατικόν πολίτευμα. Ενώ η ολιγαρχία διαμοιράζει μεν τους κινδύνους εις τους πολλούς, ως προς τα ωφελήματα όμως, δεν αρκείται καν εις την μερίδα του λέοντος, αλλά σφετερίζεται και κρατεί δι' εαυτήν το όλον», και ο Πλούταρχος λέγει: «Άπας γαρ ο Δήμος (λαός) ην υπόχρεως των πλουσίων».

7. Για την πολιτεία των τριάκοντα τυράννων να τι γράφει ο ιστορικός Κ. Παπαρρηγόπουλος στην «Ιστορία του Ελλ. Έθνους», τόμ. Β σελ. 338: «Ούτοι ιδρύθηκαν κυρίως επί τη προφάσει του να συντάξωσι νέους νόμους και νέον Σύνταγμα, αλλ' αντί τού του ανέλαβον την αυτογνώμονα κυβέρνησιν του Κράτους, διορίσαντες όσους και οίους ήθελον αρχάς και προσέτι Βουλήν, ήτις όμως συγκειμένη εκ των επανελθόντων φυγάδων και εν γένει εκ των εμπαθεστέρων ολιγαρχικών απέβη τυφλόν όργανον των νέων κυβερνητών, εννοείται ότι παν ίχνος εκκλησίας του δήμου και των ηλιακών δικαστηρίων εξέλιπεν». Στην Αθήνα, που λειτουργούσε η Εκκλησία του Δήμου (Βουλή) μπορούσαν να μιλήσουν οι Αθηναίοι πολίτες, που υπερέβησαν τα τριάκοντα χρόνια. Ο ρήτορας φώναζε: «Τις αγορεύειν βούλεται». Ήταν ελεύθερος ο διάλογος στην Βουλή, οι αποφάσεις της λαμβάνονταν συλλογικά, από την Εκκλησία του Δήμου. Η μεγαλύτερη κατάκτηση της Αρχαίας Αθήνας αλλά και της ανθρωπότητας, ήταν ο Δήμος, η Δημοκρατία και ο πολίτης πενήντα χρόνια προ του Πελοποννησιακού πολέμου. Ενώ στη Σπάρτη, που είχε απολυταρχικό πολίτευμα, υπήρχε α) Βουλή, καλουμένη Απέλα, που την συγκροτούσαν οι πέντε έφοροι, η αρχή των οποίων απετέλεσε όχι μόνο περιοριστική για τη Βασιλεία αρχή, αλλά είχε τη δυνατότητα επέμβασης σε κάθε περιοχή της Σπαρτιατικής ζωής και β) οι Βασιλείς των οποίων η εξουσία ήταν περιορισμένη. Οι Σπαρτιάτες πρέσβευαν ότι το ολιγαρχικό πολίτευμα είναι το άριστο, γιατί οι άριστοι, οι ολίγοι κυβερνούν καλύτερα, και όπως λέει ο Όμηρος «κακόν η πολυκυρανίη, εις κύρανος, εις βασιλεύς».

Στη Σπάρτη λίγοι ήταν ελεύθεροι πολίτες, που διοικούσαν τα κοινά, οι περισσότεροι ήταν είλωτες.

8. Μετά την ήττα των Αθηναίων στον Πελοποννησιακό πόλεμο την εξουσία πήραν οι τριάκοντα τύραννοι, οι οποίοι κατατυράννησαν το λαό της Αθήνας διαπράξαντες πολλούς φόνους και μάλιστα επιφανών δημοκρατικών, αλλά και μερικών πλουσίων ολιγαρχικών. Και όπως γράφει ο Πλάτωνας γι' αυτούς «και ορών δήπου τους άνδρας εν ολίγω χρόνω χρυσόν απέδειξαν την έμπροσθεν πολιτείαν» (Βλ. Πλάτωνα, «Νόμοι» Ζ' επιστολή 324 α).

9. Με την απομάκρυνση από την αρχή των τριάκοντα τυράννων, αποκαταστάθηκε και πάλι η δημοκρατία, που όμως μέρα με τη μέρα άρχισε να εκφυλίζεται. Τότε θανατώθηκε ο μεγάλος φιλόσοφος Σωκράτης, και η εξουσία έπεσε στα χέρια των δημαγωγών, μεταξύ αυτών ήταν και ο Κλέων. «Ο Κλέων αναλαβών την αρχήν επέφερε την διαφθοράν της πολιτικής ζωής. Και ακόμη πλειότερον οι κατόπιν αυτού (πολιτικοί), οι οποίοι εγέμισαν με παρανομίαν και απέκτηναν (σκότωσαν) όχι ολιγώτερους των χιλίων πεντακοσίων ανδρών». (Βλ. Αριστοτέλη, «Αθην. Πολιτεία»). Την απεριόριστη επιείκεια και την ολιγωρία της Αθηναϊκής δημοκρατίας

● (ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 3 σελίδα)

«ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»
Μηνιάτικη Εφημερίδα
Σύλλογος Μεσενικολιτών Αθηνών
ΕΚΔΟΤΗΣ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
ΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΠΟΔΗΜΑΤΑΣ
Υμηττού 80Α - Χολαργός
Τηλέφ. 6515.127
ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ
Εκλεγμένη 7μελής Επιτροπή
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
Σατωβριάνδου 29 - 7ος όρ.
104 31 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 5243.955
Υπεύθυνος Τυπογραφείου
Γ. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ
Γερανίου 7 — Αθήνα
Τηλ. 5223.066 - 5244.800
Συνδρομές:
Σύλλογοι, οργανισμοί 1000
Ιδιώτες 1.000

ΜΑΡΙΑ Ι. ΓΑΚΙΟΠΟΥΛΟΥ - ΚΟΡΩΝΗ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
τ. Ιατρός Νοσοκομείου Παίδων Αθηνών «Αγία Σοφία»
Αδριανείου 3 (Κηφισίας και Κατεχάκη)
Νέο Ψυχικό
ΤΗΛ. 6855.898, Αθήναι

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ» ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1994

1) Ανώνυμος από Χολαργό, θαυμαστής της «Νεβρόπολης»	Δρχ.	10.000
2) Δημήτρ.-Ευρυδίκη Κουρκούνη, Φάρσαλα	»	2.000
3) Τσαγανού - Φίκα Θηρεσία, Αθήνα	»	2.000
4) Παναγιωταρά Μαργαρίτα, Αθήνα	»	2.000
5) Τσαγανός Δημήτριος Γεωργ., Αθήνα	»	1.500
6) Κοντούλης Θωμάς Κων. Μορφοβούνι	»	1.000
7) Νούσιας Απόστολος Μιχ., Μεσενικόλας	»	1.000
8) Κρανιά-Αϊστρατή Μαριάνθη, Βόλος	»	1.000
9) Κρανιά-Παπαδοπούλου Ηλέκτρα, Βόλος	»	1.000
10) Κρανιά - Φωτίου Αριστέα, Βόλος	»	1.000
11) Δήμος Δημήτριος Θωμά, Κρυονέρι	»	1.000
12) Γακιοπούλου - Κορώνη Μαρία, Αθήνα	»	5.000
13) Λουντζάκη - Σφέτσιου Ισμήνη, Αθήνα	»	5.000
14) Φλώρος Παναγιώτης, Αθήνα	»	2.000

Η Ελλάδα του 1940 - 1944

● Συνέχεια από την 1η σελ.
η Μεγάλη Βρεταννία μάχεται σκληρά για να αποκρούσει τα Γερμανικά στρατεύματα που απειλούν καθημερινώς να εισβάλουν στο αγγλικό έδαφος και που απλώνουν τα δίκτυά τους μέχρι τα σύνορα της Τουρκίας. Στις 6 Απριλίου τα Γερμανικά στρατεύματα εισβάλλουν στην Γιουγκοσλαβία και την Ελλάδα, και οι Έλληνες φαντάροι, παρά το γεγονός ότι μάχονται επί έξι μήνες εναντίον των Ιταλικών στρατευμάτων προβάλλουν υπερήφανοι το δεύτερο ΟΧΙ. Στις 5 Φεβρουαρίου ο Ελληνικός στρατός καταδίωκε τους Ιταλούς πέρα από την Κλεισούρα και στις 9 Μαρτίου οι Ιταλοί είχαν επιτεθεί με την επίβλεψη του Μουσολίνι για να συντρίψουν την ορμή της Ελληνικής επιθέσεως, αλλά δίχως αποτέλεσμα.

Στις 15 Μαρτίου η επίθεση των Ιταλικών στρατευμάτων συντρίβεται εντελώς και οι Έλληνες φαντάροι συλλαμβάνουν χιλιάδες αιχμαλώτους. Ύστερα από τις μεγάλες και συντριπτικές αυτές επιτυχίες των Ελλήνων, στο πλευρό της Αγγλίας ήρθε η Γερμανική επίθεση κατά της Ελλάδος. Οι Γερμανοί μετά από σκληρές μάχες στα σύνορα, κατορθώνουν να εισβάλλουν και στην Ελλάδα και στις 27 Απριλίου καταλαμβάνουν την Αθήνα. Στις 20 Μαΐου αρχίζει η τιτανομαχία για την κατάληψη της Κρήτης και στο διάστημα, μεταξύ 1 και 4 Ιουνίου, η Βρεταννική Κυβέρνηση διατάσσει την εκκένωση του νησιού και την μεταφορά των 15.000 Άγγλων στρατιωτικών στην Αίγυπτο. Στις 22 Ιουνίου οι Γερμανικές μεραρχίες εισβάλλουν στην Σοβιετική Ρωσία.

Η προέλευσή των είναι τόσο κεραυνοβόλος ώστε στις 19 Οκτωβρίου η Μόσχα κηρύσσεται υπό την απειλή των Γερμανικών στρατευμάτων, σε κατάσταση πολιορκίας. Αρχάς Ιουλίου ο Ρόμελ βρίσκεται στο Ελ - Αλαμέϊν, 60 περίπου μίλια από την Αλεξάνδρεια. Στις 7 Δεκεμβρίου οι Ιάπωνες κάνουν αιφνιδιαστική επίθεση εναντίον των Αμερικανικών αεροπορικών και ναυτικών βάσεων στο Πέρλ — Χάρπορ, και ακολουθούν επιθέσεις στις Φιλιππίνες, καθώς και στις Βρεταννικές κτήσεις της Σιγκαπούρης και Χόγκ Κόγκ. Στις 14 Δεκεμβρίου 1941, οι Ιάπωνες εισβάλλουν στην Βιρμανία. Ο Ρωσσικός πόλεμος παρουσιάζει δραματικές εξελίξεις. Στις 24 Οκτωβρίου οι Γερμανοί αναγγέλουν την κατάληψη του Χαρκώβ. Στις 22 Νοεμβρίου, αφού καταλαμβάνουν και το Ροστώβ, τμήματα της Γερμανικής στρατιάς υπό τον Στρατηγό Πάουλους εισέρχεται στο Στάλινγκράντ. Στις σκοτεινές εκείνες ώρες των μαχών του Στάλινγκράντ, και του Ελ - Αλαμέϊν, ολόκληρος η Ευρώπη χόρευε σαν νάταν καμμιά κουρδισμένη κούκλα. Τότε που ο ουρανός της Ευρώπης ήταν για την Αγγλία, και τους άλλους αδιαπέραστος και σκοτεινός. Τότε που τα στρατεύματα του Ρόμελ προχωρούσαν ακάθεκτα σ' όλα τα μέτωπα της Αφρικής και τα Γερμανικά τηλεβόλα είχαν θέσει τα προάστεια της Αλεξανδρείας σε απόσταση βολής. Τότε που ο ρωσσικός στρατός υποχωρεί χάνοντας ζωτικές επαρχίες, σαν την Ουκρανία κ.ά. ενώ ο Χίτλερ θεωρώντας την μάχη της Αφρικής κερδισμένη ετοιμάζεται να μεταφέρει τον κύριο όγκο των Γερμανικών δυνάμεων από την Αφρική στο Ανατολικό μέτωπο, προσέρχεται και πάλι η Ελλάς στον αγώνα υπέρ των συμμάχων και με την ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου, ανατρέπει εν μιά νυκτί, όλα τα μεγαλεπίβολα σχέδια του Χίτλερ στην Αφρική.

Αν επίσης το Φθινόπωρο του 1942 οι Έλληνες αντάρτες δεν ανατίναζαν την γέφυρα του Γοργοποτάμου και η Γερμανία εκέρδιζε την μάχη της Αφρικής τότε και η Τουρκία όπως ήτο κυκλωμένη από του Αίμου και του Αιγαίου μέχρι της Ρόδου, έχοντας προς νότου το αντιτουρκικό Ιράκ και την Συρία του στρατηγού Πεταίν, με τις αδύνατες Βάσεις της Μεγάλης Βρεταννίας στη Μέση Ανατολή, θα προσχωρούσε οι κειοθελώς προς το μέρος του άξονος, οπότε αν σκεφθεί κανείς ότι η Τουρκία αποτελεί συνδετικό κρίκο τριών Ηπείρων, (Ευρώπης, Ασίας, Αφρικής) αν τιλαμβάνεται την τεράστια στρατηγική σημασία, ως βάση εξορμήσεως προς όλες τις κατευθύνσεις και προ παντός προς το μέρος της Σοβιετικής Ρωσίας, η οποία ως γνωστόν έχει τα τρωτά της σημεία προς νότον.

Φαντάζεται κανείς πια θα ήταν η τύχη του Λονδίνου με τις κλεμμένες Ελληνικές αρχαιότητες από τον Έλγιν, και της σχεδόν κυκλωμένης Μόσχας από την άλλη πλευρά, αν οι Έλληνες αντάρτες δεν ανατίναζαν την Γέφυρα του Γοργοποτάμου και οι Χιτλερικές ενισχύσεις έφθαναν στα χέρια του Στρατηγού Ρόμελ στην Αφρική, όπου η προφητεία του Λουντεντρόφ ότι «ο νεώτερος πόλεμος δια την κατάκτησιν της Ευρώπης θα εκρίνετο κατά πρώτον εν «Αφρική» επαληθεύεται, για να αρχίσει έκτοτε η ριζική κατάπτωση του ηθικού των Γερμανικών στρατευμάτων.

Αν ποτέ οι νεώτεροι ιστορικοί επιχειρήσουν να εξετάσουν και να γράψουν κάπως αντικειμενικώς τα γεγονότα του Β' Παγκοσμίου πολέμου, θα δούν πλέον καθαρά ότι στα μέσα του αιώνος, όπου παντού πάνω από τα κεφάλια των ανθρώπων κρέμονται απειλητική η νύχτα της Βαρβαρότητας, έσωσαν από τις ορδές του Χίτλερ και του Μουσουλίνι την δάδα του Προμηθέα.

ΜΑΛΑΜΗΤΣΗΣ ΘΩΜΑΣ
ΣΥΝ) ΧΟΣ ΟΣΕ

ΜΠΛΑΣΔΙΝΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 4)

Σκόνδρας Δημ.	163
Πρόεδρος (ο Συνδυασμός που εξελέγη)	
Ασκητής Δημ.	26
Γεωργίου Παν.	55
Καραμπέρης Χρ.	50
Κορομπίλιας Ιωάν.	20
Μοσχοβίδης Τρύφων	10
Χατζής Δημ.	9
Νικολάου Αλκ.	117
Αλεξίου Ιωάν.	28
Κανδήλας Κων.	22
Καραμαγκιόλας Νικ.	10
Κατσιούπης Λ.	4
Κερασιώτης Χρ.	15
Μηλιώνης Άγγ.	12
Νικολάου Αχιλ.	5
Σάββας Αθαν.	19
Νικολοάυ Ελευθ.	102
Αντωνίου Αλκ.	31
Κανδήλας Κων.	16
Κερασιώτης Κων.	15
Κολοφωτιάς Σωτ.	8
Μηλιώνης Γεώργ.	3
Τσιώνος Νικ.	6
Τσιώλης Κων.	72
Κακκαβάς Δημ.	7
Κανδήλας Ηλ.	12
Κανδήλας Απ.	7
Κάρλος Δημ.	12
Λιάππης Μανθ.	18
Μοσχοβίδης Σεραφείμ	10
Τσιτσιάς Δημ.	10

Ο Σύλλογος Μπλασδινών Αθήνας εύχεται στον καινούργιο Πρόεδρο καλή επιτυχία στο έργο του.

Τα πολιτεύματα της αρχαίας Ελλάδας

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

εκμεταλλεύτηκαν οι ολιγαρχικοί να την καταλύσουν.

10. Κατά την περίοδο που την κυβέρνηση στην Αθήνα ανέλαβαν οι διάδοχοι των τριάκοντα τυράννων, οι δημοκρατικοί παρέπεμψαν το 339 π.Χ. σε δίκη το μεγάλο φιλόσοφο ωκράτη στο δικαστήριο, δηλ. στη Βουλή των πεντακοσίων. Το αδίκημα για το οποίο τον κατηγόρησαν οι Άγυτος, Μέλιτος και Λύκων ήταν ότι διαφθείρει τους νέους και δεν πιστεύει στους θεούς, ήταν δηλ. δημόσιο αδίκημα, αφορούσε την πολιτεία. Ο Σωκράτης καταδικάστηκε σε θάνατο να πιεί το κώνειο. Και έτσι διαπράχθηκε το μεγαλύτερο ανοσιούργημα από τη δημοκρατία της Αθήνας.

Τελικά η δημοκρατία αυτή καταλύθηκε και από τότε και μετά τη διοίκηση των πραγμάτων ανέλαβαν οι Μακεδόνες μετά τη νίκη τους επί των Αθηναίων και των συμμάχων τους στη μάχη της Χαιρώνειας της Βοιωτίας το 338 π.Χ. Αλλά οι Ελληνες και ιδιαίτερα οι Αθηναίοι με επικεφαλής τον μεγάλο ρήτορα Δημοσθένη αντιπαθούσαν σφόδρα τους Μακεδόνες και η αντιπάθεια τους αυτή απεικονίζεται με επίγραμμα στη βάση του ανδριάντα του Δημοσθένη που γράφει: «ειπερ ίσην ρώμην γνώμη, Δημοσθένες, είχε σύποτε αν Ελλήνων ήρξεν Άρης Μακεδών.

Ο Αριστοτέλης που ως γνωστόν έγραψε πολλά πολιτεύματα αυτόνομων πόλεων αποφαίνεται με τη μεγάλη του αυθεντία: «Καίτι πυρσών ολιγοχρονιώτεροι των πολιτειών εισίν ολιγαρχία και τυραννία» (Βλ. Αριστ. «Πολιτικά», γ9 21, 1315 11).

«...Κατά την αρχαιότητα στην Ελλάδα δεν υπήρχε συνείδηση εθνικής ενότητας, οι ελληνικές πόλεις — κράτη πολεμούσαν αναμεταξύ τους σε εμφύλιους αγώνες, σε εμφύλιες διαμάχες (Αθηναίοι κατά Σπαρτιατών και Θηβαίνων, Θηβαίοι κατά Σπαρτιατών κλπ.), που τελικά εξασθένησεν η δύναμή τους και άνοιξαν το δρόμο αρχικά στους Βασιλείς της Μακεδονίας και κατόπιν στην επικράτηση των Ρωμαίων. Όμως παρά την έλλειψη εθνικής και πολιτικής ενότητας «οι πόλεις κράτη προτιμούσαν την ελευθερία της δουλείας από οιοδήποτε πολίτευμα δημοκρατικό ή απολυταρχικό», όπως γράφει ο ιστορικός Θουκυδίδης.

Οι αρχαίοι Ελληνες αγαπούσαν πολύ την πατρίδα τους και αυτό φανερώνεται περίτρανα από τη ρήση Ομήρου: «Εις οιωνός άριστος αμύνεσθαι περί πάτρης».

12. Είναι αναμφισβήτητο ότι από την εποχή του Μυκηναϊκού ακόμα πολιτισμού όλοι οι κάτοικοι της Ελλάδας Αχαιοί, Ίωνες, Αιολείς πλήν των Λακεδαιμονίων που ήταν Δωριείς, πίστευαν ότι είναι Ελληνες και τούτο αποδεικνύεται από τη γλώσσα που μιλούσαν και από τις επιγραφές που βρέθηκαν στις αγασκαφές, που έγιναν κατά καιρούς. «Η σύγχρονη ελληνική γλώσσα είναι προδήλως μιά υστερότερη φάση της γλώσσας των ομηρικών ποιημάτων....» Βλ. Τούνβαρ, Οι Ελληνες και οι κληρονομιές του».

Όσο για τους Λακεδαιμόνιους (Σπαρτιάτες), ο Π. Κοραλίδης, καθηγ. στο πανεπιστήμιο της Αθήνας σχολιάζει την άποψη του Κ. Παπαρρηγόπουλου ότι «ο στρατηγός της Σπάρτης Βρασίδας υπήρξεν ανήρ πανελλήνιος γράφει ο Παπαρρηγόπουλος υπεστήριξε ότι «η ιδέα του ελληνισμού ο εστί της Ελληνικής εθνότητος ουδέποτε επεκράτησεν εν Σπάρτη (Βλ. Κ. Παπαρηγόπουλου, Ιστορία Ελλην. Έθνους, τόμος Β', σ. 2885 υποσημ. 1)

Διαφωνώ με την άποψη αυτή, γιατί η Σπάρτη συχνά υποστήριξε τον Ελλ. Πολιτισμό: αΠράδειγμα η θυσία του Λεωνίδα και των τριακοσίων στις Θερμοπύλες.

(Συνεχίζεται)

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

Αλέξανδρος Χρ. Μήτσιου

Πλήρης, περίπου, ημερών, σε ηλικία 85 ετών, απεβίωσε προ τριμήνου στη Θεσσαλονίκη, ο αείμνηστος Αλέξανδρος Χρ. Μήτσιου. Οι αγαθές μορφές επιζούν, σχεδόν πάντοτε, και μετά το φυσικό τέλος του φθαρτού σώματός των.

Ο Αλέξανδρος Μήτσιου δεν υπήρξε μόνον αγαθός. Υπήρξε και ενάρετος. Ο ενάρετος αποτελεί, κατά τον Πλούταρχο, μέγιστο κεφάλαιο, διότι είναι ωφέλιμος και στους σύγχρονους και στους επιγενόμενους, προς τους οποίους, η πολιτεία του και η αρετή του, παραμένουν φωτεινά παραδείγματα.

Τι να πρωτοθαυμάσει κανένας στον εκλιπόντα; Την ευγένεια, τη νηφαλιότητα, την ευθύτητα, τον αδαμάντινο χαρακτήρα του και την κρυστάλλινη εντιμότητά του; Σωστός Ολύμπιος, σωστός θησαυρός... Υπήρξε αλτρουιστής όσον ολίγοι.

Σε μιαν εποχή γενικού αριθισμού, στην οποία κυριαρχεί η προσπάθεια του συνόλου για άνοδο και επικράτηση χωρίς υποδομή, χωρίς βαθύτερες ηθικές ικανότητες ή την κατάλληλη πνευματική καλλιέργεια και μόρφωση, μορφές ηθικές και έντιμες, όπως του εκλιπόντος, αποτελούν την αναγκαία ηθική τροχοπέδη, προς συγκράτηση και επαναφορά στην τάξη των ασχημονούντων, δήθεν «ξύπνιων» της εποχής μας.

Ο Αλέξανδρος Μήτσιου, γόνος επώνυμης πολυμελούς αγροτικής οικογένειας του Μεσενικόλα, το χωριό, που, κατά μία ρήση του ανταποκριτά μία προσφιλή ρήση του ανταποκριτή της «Νεβρόπολης, «πάντα ακτινοβολεί», αφού τελείωσε το δημοτικό σχολείο και το τότε σχολαρχείο της γενέτειράς του κατέβηκε στο γυμνάσιο της Καρδίτσας, απ' όπου, αμέσως μετά την αποφοίτησή του, εισήχθη στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων.

Κατόπιν απρόσκοπτης διαδρομής των σπουδών του, αποφοίτησε με το βαθμό του αν θυπολοχαγού, που, στη συνέχεια, με σφρίγος και απαράμιλλο δυναμισμό διακεκριμένου αποφοίτου ευέλπιδος, έδωκε πάντα ευόρκως το παρόν προς την πατρίδα, σ' όλες τις φάσεις του στρατιωτικού του βίου και σ' όλες τις κρίσιμες στιγμές αυτής, για να φτάσει στον καταληκτικό βαθμό του υποστρατήγου, με τον οποίον, ευδοκίμως, αποστρατεύθηκε.

Τα παιδιά του Χρήστος και Γιάννης, αφού η αγαπημένη του σύζυγος Ευλαμπία προαπεβίωσεν αυτού, καθώς και ο προσφιλής εγγονός του Αλέξανδρος, προς τους οποίους απευθύνουμε εγκάρδια συλλυπητήρια, έστω και λίγο ετεροχρονισμένα, ας είναι υπερήφανοι για τον υπέροχο πατέρα τους και παππού, το δε χώμα της αγαπημένης του, της θρυλικής μακεδονικής γης που τον σκεπάζει, ας είναι ελαφρύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΨΑΡΡΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡ. ΨΑΡΡΑΣ D.D.S., M. Sc.
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΛΟΓΟΣ - ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ ΣΤΟ LUND UNIVERSITY ΣΟΥΗΔΙΑΣ
Επιστημονικός Συνεργ. Προσθετικής Παν/μίου Αθηνών
Ιλισίων & Λαοδικείας 22 - Ιλίσια (έναντι Ε.Υ.Δ.Α.Π.) Αθήνα 157 71
Τηλ. Ιατρ.: 77 94 073
„ 77 79 943
Τηλ. Οικ.: 77 88 061

ΙΩΑΝ. Χ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
Χειρουργός Οδοντίατρος
Ν. ΜΑΝΔΗΛΑΡΑ 5ο και ΤΣΑΜΑΔΟΥ, 1ος όροφος
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ)
ΤΗΛ.: ΙΑΤΡΕΙΟΥ: 22.83.79. ΟΙΚΙΑΣ: 22.35.40. ΛΑΡΙΣΑ

ΑΛ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ & ΥΙΟΙ
Τηλ. 21.579 - 28.438, οικίας 24.194, FAX 72.581
ΤΕΡΜΑ ΛΑΡΙΣΗΣ (Καράμπαλη) 431.00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
Παντός τύπου γερανοφόρων - φορτηγών
ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΝΕΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΕΠΕ Δ. Γ. ΤΣΟΥΡΜΑ & ΣΙΑ ΕΠΕ
Γιαννιτσών 37 (Ν. ΞΥΛΑΔΙΚΑ) Τηλ. 527.787, 527.953
ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ι. ΛΙΟΛΙΟΣ - Κ. ΧΑΜΟΣ
Τηλ. 3464.011 - 3460.200, Κηφισού 91, Υπόστεγα Β2-Γ2

Νέα του χωριού

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΟΔΗΜΑΤΑ τ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

Οκτώβριος 1994

Προετοιμασία και απασχόληση για τις εκλογές είχαν οι χωριανοί μας τούτο το μήνα. Προετοιμασία για την υποδοχή των ξενητεμένων τους, φτιάνοντας στο σπίτι τους χαλβά και άλλα γλυκά από τον μούστο των στα φυλιών, όπως τα ρετζέλια, κ.λπ. Σοβαρότερο όλων ήταν η απόσταξη των στεμφύλων και το βαρέλιασμα των καινούργιων κρασιών. Από το μάζεμα των ελιών απαλλάχτηκαν, αφού ουδεμία έμεινε πάνω στα δέντρα, λόγω της κακής χρονιάς από την αρχή.

Εκείνο όμως που θα μείνει στην ιστορία χωρίς προηγούμενο, είναι οι πλημμύρες που οι μεγάλες καταστροφές έγιναν στον κάμπο της Καρδίτσας και κυρίως στα χωριά Βλοχός και Μεταμόρφωση (Κουρτίκι), όπου κατέστησαν ακατοίκητα. Ευτυχώς, οι ζημιές περιορίστηκαν σε ζώα και άλλες υλικές τοιαύτες, χωρίς δηλαδή να έχουμε ανθρώπινα θύματα. Οι εν λόγω καταστροφές μας θυμίζουν το κάψιμο των χωριών μας από τους Ιταλούς το 1943. Ο Θεός και το Κράτος ας είναι βοηθοί.

Παρ' ολίγο πυρκαγιά

Είχαν περάσει τα μεσάνυχτα της 8ης Οκτωβρίου, όταν η Κων)ντία σύζυγος του Αθαν. Οικονόμου, ενώ κοιμόταν στο σπίτι της, αισθάνθηκε να την πνίγει καπνός. Σηκώθηκε και είδε τον καπνό να μπαίνει απ' το παράθυρο· πετιέται έξω και βλέπει πάνω απ' τον δρόμο που πάει για το Μορφοβούνι αρκετή φλόγα και καπνό από καιόμενα ξηρά χόρτα και κλαδιά, ως και φύλλα δέντρων που είχαν συσσωρευθεί στο σημείο αυτό, μεταξύ της οικίας Ηλία Καπερώνη και Κων)νου Δ. Καραμήτρου. Αμέσως, με φωνές, ξύπνησε τους γείτονες, οι οποίοι σύνδεσαν λάστιχα στις παροχές των σπιτιών τους, και με άφθονο νερό η φωτιά έσβησε χωρίς μεγάλες ανησυχίες και πανικό. Ευτύχημα ήταν που ο άνεμος φυσούσε από δυσμάς προς ανατολάς και η φωτιά κατέβαινε προς το δρόμο, που ήταν καθαρός. Αν ο αέρας ήταν αντίθετος, η φωτιά μπορεί να έφθανε και ως τη ράχη του Μεμέτη. Από πού όμως προήλθε η φωτιά; Ο Κων. Δ. Καραμήτρος λέει ότι μέχρι αργά την νύχτα ήταν εκεί σταθμευμένο ένα Ι.Χ. αυτοκίνητο (κούρσα).

Εκλογικά

Α΄) Με τάξη και ηρεμία διεξήχθησαν οι εκλογές την 16η Οκτωβρίου, στο χωριό μας, για την ανάδειξη του νέου Κοινοτικού Συμβουλίου, και την εκλογή Νομάρχου και Νομαρχιακών Συμβούλων για τον Νομό Καρδίτσας.

Στις Κοινοτικές εκλογές ψήφισαν 769 ψηφοφόροι (388 στο Ε.Τ. γυναικών και 181 στο Ε.Τ. ανδρών). Απ' αυτά τα 599 ψηφοδέλτια ήταν έγκυρα υπέρ του μοναδικού υποψηφίου Προέδρου Αποστόλου Γεωργ. Σταφυλά, 59 εκρίθησαν άκυρα και 111 ήταν λευκά.

Από τα 599 έγκυρα ψηφοδέλτια, οι υποψήφιοι κοινοτικοί σύμβουλοι πήραν τους πιο κάτω σταυρούς προτιμήσεως: Γιαννακός Χρήστος Σωτ. 66, Κωστίκος Νικόλαος Ανδρ. 27, Μηλίτσης Αλκιβιάδης του Δημ. 91, Μιαρίτης Λαοκράτης Κων. 117, Ποδηματάς Δημ. Αναστ. 114, Στυλογιάννης Δημήτριος Γεωργ. 44 και Χαλκιάς Ευθύμιος Απ. 84. Από τους ανωτέρω Κ.Σ., δεν εκλέγεται ο Κωστίκος Νικόλαος του Ανδρέα.

Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε καλή διοίκηση του χωριού μας.

Β΄) Για την ανάδειξη Νομάρχη Καρδίτσας και Νομαρχιακών Συμβούλων, υπερψηφίστηκε στο χωριό μας το ψηφοδέλτιο Γεωργίου Διδάγγελου, όπου μετέχουν και Μεσενικολίτες ή άλλοι γνωστοί στο Μεσενικόλα, χωρίς να προτιμήσουν κόμματα και παρατάξεις.

Έτσι ο εν λόγω συνδυασμός, με την επωνυμία «Δυναμική Καρδίτσας», έλαβε 417 ψηφοδέλτια, εκ των οποίων 31 ήταν άκυρα και 15 λευκά. Οι ψηφοφόροι του Μεσενικόλα προτίμησαν τους συγχωριανούς μας Ποδηματά Βάιο του Δημ. με 229 σταυρούς και Θεογιάννη Κων)νο του Νικ. με 159 σταυρούς. Επίσης έδωκαν στον νΑτωνόπουλο Κων., Γεωπόνο Επιθεωρητή ΑΤΕ Καρδίτσας και Τρικάλων 62 σταυρούς, τον Τζέλλο Γεώργιο, Γεωπόνο - Καθηγητή, γαμπρό του Θωμά Κορώνη (σύζυγος της εγγονής του) 60 σταυρούς, τον Χατζή Νικόλαο, Γεωπόνο, τέως Δ)ντή της Δ)νσεως Γεωργίας Καρδίτσας με 57 σταυρούς και τον Ελευθερίου Νικόλαο του Γεωργίου με 28 σταυρούς. Οι άλλοι υποψήφιοι Νομάρχες και σύμβουλοι έλαβαν: Παπακυρίτσης Κων. 199 ψηφοδέλτια, Κουτσιανάς Θεόδωρος 17, Μουρατιάν Κων. 80 και Μπουρλής Κων. 11.

Δεύτερος γύρος των εκλογών

Το χωριό μας κατά τον β΄ γύρο των εκλογών, ψήφισε για την εκλογή Νομάρχη και Νομαρχιακών Συμβούλων στο Νομό Καρδίτσας και έδωσε: Επί ψηφισάντων εν συνόλω, ανδρών και γυναικών 589, στον Παπακυρίτση 206 ψηφοδέλτια και στον Διδάγγελο 324. Λευκά 56, άκυρα 3.

Γενικά αποτελέσματα φέρουν Νομάρχη Καρδίτσας τον Κων. Παπακυρίτση και επιτυχόντες Νομαρχ. Συμβούλους του τους Τσαντήλα Βασίλειο, Πρόεδρο των Αγραφιώτικων χωριών, που εκλέγεται πρώτος στο Νομό Καρδίτσας με τους περισσοτέρους σταυρούς 6.011, ακολουθούν ο Παπακωνσταντίνου Ηλίας, ο Σπύρου Φώτιος, ο Κωνσταντής Δημήτρ., ο Λάππας Παναγ., Νίκου Βασίλειος, Νταλαμπήρας Δημ., Χαντζοπούλου Αγορίτσα, Βερίλλης Δομήνικος, Μαρούλης Γεώργιος, Τσιμπούκας Γεώργιος, Κατσικάρας, Γαγάτσης Ευθύμιος, Καραγιάννης Απόστολος και Ιωάννου Φώτης.

Απ' τον συνδυασμό του Διδάγγελου εκλέγονται, ο ίδιος και οι Ελευθερίου Νικόλαος, Κατσάρας Γεώργιος, Αντωνόπουλος Κων., Αγγελής Ματθαίος, Τζέλος Γεώργιος, Κουτσός Γεώργιος, Παράσχης Οδυσσέας, Θεογιάννης Κων.

Τέλος, από το συνδυασμό του Μουρατιάν εκλέγεται μόνον ο ίδιος.

Τους συγχαίρουμε και εμείς και τους ευχόμαστε καλή διοίκηση και δύναμη, προς όφελος του Νομού Καρδίτσας.

Συγχαίρουμε επίσης και ευχόμαστε καλή διοίκηση για τον Δήμο Καρδίτσας, στους δυο συγχωριανούς μας Ψημμένο Σωτήριο του Αλκιβιάδη και Ψημμένο Κ. του Σωτηρίου όπου εκλέγονται Δημοτικοί Σύμβουλοι του πλειοψηφήσαντος συνδυασμού του κ. Κανταρτζή, που επανεξελέγη Δήμαρχος στην Καρδίτσα.

Η μεγάλη πλημμύρα

Η καταστροφική πλημμύρα που κατέστρεψε κυριολεκτικά πολλές περιοχές της χώρας μας και που έλαβε χώρα στο τέλος του δεύτερου 10ημέρου και τις αρχές του τρίτου, πέρασε και από το χωριό μας και τις περιοχές μας γενικότερα. Βέβαια, βιβλικές καταστροφές που προξενήθηκαν στα καμποχώρια και κυρίως στο Βλοχό και Μεταμόρφωση (Κουρτίκι) κ.λπ., δεν συνέβησαν εδώ, εκτός από μερικά κτήματα, όπου το νερό άνοιξε ρέματα και ξερίζωσε κλήματα ή δέντρα, παρασύροντας και το χώμα του κλήματος. Επίσης, ζημιά έκανε κάτω από το δρόμο στην είσοδο του χωριού, όπου το νερό ξέφυγε απ' την κανονική του πορεία και κατεβαίνοντας προς την Παλαβοσκιά, «ξεντριάφιασε» τον τοίχο που στηρίζει το δρόμο. Εδώ πρέπει να επέμβουν οι υπηρεσίες για την πρόληψη μεγαλύτερου κακού, το ίδιο και στις θέσεις Βούλιες. Για τις περιπέτειες του Θεσσαλικού κάμπου αναφέρουν καθημερινά τα μαζικά μέσα ενημερώσεως και δεν χρειάζονται σχόλια.

Η Εθνική Γιορτή 28 Οκτωβρίου '40

Με τον αρμόζοντα εθνικό παλμό και μεγαλοπρέπεια γιορτάστηκε και στο χωριό μας η πιο πάνω εθνική γιορτή του ΟΧΙ του 1940 κατά της Ιταλοφασιστικής εισχολής στην Ελλάδα. Προς τούτο και σύμφωνα με το υπό του Προέδρου της Κοινότητος καταρτισθέν πρόγραμμα εορτασμού, έλαβαν χώραν και οι πιο κάτω εκδηλώσεις: Σημαιοστολισμός όλων των υπηρεσιών, καταστημάτων και οικιών απ' την παραμονή, κωδωνοκρουσία για την αγγελία της γιορτής το πρωί της 28ης, θεία λειτουργία και Δοξολογία στον Ιερό Ναό, όπου παραβρέθηκαν τα σχολεία, μαθητές - καθηγητές και διδάσκαλοι, ο Πρόεδρος της Κοινότητας με το Κοινοτικό Συμβούλιο, οι υπάλληλοι και οι κάτοικοι του χωριού. Στη συνέχεια και εντός του Ναού, ο συγχωριανός μας και καθηγητής του ενταύθα Γυμνασίου Βασίλειος Κων. Μηλίτσης, με εμπνευσμένη, κατατοπιστική και πλούσια σε περιεχόμενο ομιλία του, έκφώνησε τον πανηγυρικό της ημέρας που στο τέλος καταχειροκροτήθηκε από το εκκλησίασμα. Το περιεχόμενο της ομιλίας αυτής δημοσιεύεται σε άλλη στήλη. Ακολούθησε επιμνημόσυνη Δέηση στο Ηρώο των πεσόντων, τήρηση ενός λεπτού σιγής στη μνήμη των υπέρ Πατρίδος πεσόντων και κατάθεση στεφανιών από την Κοινότητα, την Αστυνομία, τους αναπήρους, την Εθνική Αντίσταση και τα σχολεία. Τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των υπέρ Πατρίδος πεσόντων και ακολούθησε παρέλαση της μαθητιώσας νεολαίας μπρος από το Κοινοτ. Συμβούλιο, των επισήμων και των κατοίκων και ακολούθησε σχολική γιορτή με πατριωτικά ποιήματα, τραγούδια, χορούς και έκλεισε με τον Εθνικό Ύμνο. Όλοι οι κάτοικοι καταχειροκρότησαν τους μαθητές και συνεχάρησαν τους καθηγητές και διδάσκαλο για την ωραία γιορτή.

Ακολούθησε δεξίωση των κατοίκων, υπό του Προέδρου και του Κοινοτ. Συμβουλίου, των κατοίκων, εκπαιδευτικών και άλλων επισήμων.

Στο τέλος, ο Πρόεδρος της Κοινότητος Απόστολος Γεωργ. Σταφυλάς, παρέσχε πλούσιο γεύμα προς τιμήν των εκπαιδευτικών και των άλλων επισήμων, όπου παρευρέθησαν και άλλα προσκεκλημένα άτομα. Έτσι με ευχές για ειρήνη και ησυχία να ξαναγιορτάσουμε και του χρόνου, τελείωσε η εθνική μας γιορτή και το έτος 1994... και του χρόνου.

Κοινοτική δραστηριότητα

Σοβαρό και προληπτικό, μπορεί να πει κανείς το έργο «τοποθέτηση πυροσβεστικών σημείων από την Κοινότητα σε διάφορα σημεία του οικισμού».

Συγκεκριμένα έχουν τοποθετηθεί υδροληπτικοί κρουνοί (πυροσβεστικά σημεία) σε τέτοιες τοποθεσίες, ώστε να καλύπτεται όλο το χωριό, για την πρόληψη τυχόν πυρκαγιάς ή και το πλύσιμο του Κοινοτικού χώρου. Τέτοιες εγκαταστάσεις τοποθετήθηκαν: Στην Κεντρική Πλατεία, κοντά στο καφενείο Θ. Καζάση, στο πλάτωμα Μηλάκου, κοντά στις οικίες Θεοδ. Βασιλούδη, Κ. Καραμήτρου, Γεωργ. Ευαγγελόπουλου, Ιω. Ιωακείμ, Δημ. Ποδηματά. Παράλληλα, η Κοινότητα έχει προμηθευτεί 4 τεμάχια ειδικό λάστιχο των 25 μέτρων, σύνολο 100 μ. που συνδέονται μεταξύ τους ώστε παντού να υπάρχει πίεση νερού, για κάθε χρήση και για κάθε περίπτωση.

Εισφορές - Δωρεές

Στην Κοινότητα

α) Η Κουτσίκα Αγορίτσα πρόσφερε στην Κοινότητα *δρχ. 5.000 για την αποπερ*ράτωση και ηλεκτροφωτισμό του Οστεοφυλακίου του Κοινοτικού νεκροταφείου και στη μνήμη του συζύγου της Θεμιστοκλή ως και των άλλων προσφιλών προσώπων. Αξίζει να σημειωθεί, ότι η ίδια προ έτους επίστρωσε με πλακάκια το δάπεδο του εκεί εξωκκλησίου Άη - Λια, συνολικής δαπάνης 100 χιλιάδων δραχμών.

β) Η οικογένεια Ιωάννου Ανδρ. Γακιοπούλου, ιατρού, πρόσφερε στην Κοινότητα δρχ. 10.000 για αξιοποίηση και ηλεκτροφωτισμό του Οστεοφυλακείου του Κοινοτ. Νεκροταφείου, αντί στεφάνου στην κηδεία του θείου του Γεωργίου Κων. Σταθοπούλου.

γ) Ο Γεώργιος Αποστ. Στεργίου, μας στέλνει από Λάρισα δρχ. 5.000, για τον ίδιο ως άνω σκοπό και στη μνήμη του πατέρα του Αποστόλου, του θείου του Δημητρίου και της γιαγιάς του Ειρήνης Στεργίου.

δ) Ο Κων)νος Νικ. Βασαρδάνης, τ. βουλευτής, πρόσφερε στην Κοινότητα δρχ. 20.000 για την συντήρηση και ηλεκτροφωτισμό του Κοιμητηρίου, αντί στεφάνου στην κηδεία του αποκλειστικού του φίλου Γεωρ. Αναστ. Τσαγανού.

ε) Η Κων)ντία χα Βασ. Μηλίτση πρόσφερε στην Κοινότητα δρχ. 15.000 για την επίπλωση του Αγροτικού Ιατρείου και στη μνήμη του συζύγου του Βασιλείου που κλείνει ένα έτος από το θάνατό του.

Στην Εκκλησία

Η οικογένεια Σωτηρίου Ιωάννου Κορώνη, προσέφερε δρχ. 5.000 αντί στεφάνου στον θάνατο του νονού τους Γεωργ. Αναστ. Τσαγανού.

Ο Θωμάς Παπαδημητρίου πρόσφερε δρχ. 10.000 στη μνήμη της μητέρας του Χρυσάνθης.

Για τον ίδιο σκοπό και ο αδελφός του Ιωάννης πρόσφερε δρχ. 25.000 για τις ανάγκες της εκκλησίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η νύφη του Μήτσιου Καπερώνη, γυναίκα του Αποστόλη, γέννησε στην Αθήνα τον Αύγουστο αγοράκι. Τους ευτυχείς γονείς, παππού και γιαγιά, ευχόμαστε να τους ζήσει.

ΓΑΜΟΙ

Η Τίνα Βασ. Τσαγανού, εγγονή του Σωτηρίου Βασ. Τσαγανού παντρεύτηκε στη Θεσσαλονίκη με τον Δημήτριο Κων. Τσιουμάκα.

★

Η Αγγελική Μάνθου Γιοβάνη, εγγονή του Σεραφείμ Κων. Τσαγανού, ιατρός, παντρεύτηκε με τον γεωπόνο Κων. Μπέη.

Τους νεονύμφους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε βίο ευτυχισμένο και δημιουργικό.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό μας ο Γεώργιος Αναστ. Τσαγανός, ετών 85.

★

Επίσης πέθανε στο χωριό μας ο Γεώργι Κων)νου Σταθόπουλος, ετών 80.

Τους οικείους τους συλλυπούμεθα εκ βάθους καρδίας.

Και πάλι λάθος

Εκ παραδρομής, σε προηγούμενο φύλλο της «Ν» γράψαμε ότι η Παναγιώτα σύζυγος Ηλία Βρόντου, είναι θυγατέρα του Απ. Τσίφου, ενώ το σωστό είναι ότι είναι θυγατέρα του Μιχάλη Βασιλάκου και εγγονή του Απ. Τσίφου. Ζητάμε συγγνώμη.

Π. Π.

Σύλλογος Μπλασδινών Αθήνας

Αγαπητοί συγχωριανοί, σας κάνουμε γνωστό ότι ο Σύλλογος άρχισε να λειτουργεί κάθε πρώτη Κυριακή του μήνα από τις 10 π.μ. - 13 μ.μ. και κάθε πρώτη Τετάρτη του μήνα από τις 6 μ.μ. - 9.30΄ μ.μ. στα γραφεία μας Σατωβριάνδου 29 (7ος όροφος πίσω από την Ομόνοια) του Συλ)γου Μεσενικολιτών.

Πληροφορίες: 6240.673.

Αποτελέσματα Κοινοτικών εκλογών

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 3